

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Civilni oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2015:I.CP.2703.2015

Evidenčna številka: VSL0064980

Datum odločbe: 02.12.2015

Senat, sodnik posameznik: Gordana Ristin (preds.), Barbara Žužek Javornik (poroč.), Barbka Močivnik Škedelj

Področje: PRAVO VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Institut: menični blanket - lastna menica - bianco menica - menična izjava - zavarovanje kredita

Zveza: ZM člen 107.

Jedro

Menični blanket je izpolnjen tako, da obsega vse sestavine lastne menice po 107. členu ZM. Bianco menica je s tem postala popolna menica, na podlagi katere je toženec dolžan tožeči stranki plačati vtoževano terjatev.

Izrek

I. Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijana sodba.

II. Tožena stranka sama nosi stroške pritožbenega postopka.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je vzdržalo v veljavi prvi in tretji odstavek izreka sklepa o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani VL 190045/2013 z dne 29.11.2013 in tožencu naložilo v plačilo 5.176,00 EUR stroškov postopka tožeče stranke.

2. Tožena stranka se pritožuje zaradi nepravilne uporabe materialnega prava. Ker je menico izpolnil upnik, je treba tožencu priznati pravico do ugovora iz temeljnega posla, ne samo iz menice. Sodišče je napačno ocenilo, da sama izročitev menice in pooblastila za njeno izpolnitev ustvarja poroštveno razmerje. Niti kreditne niti kakšne poroštvene pogodbe kot fizična oseba ni podpisal, zato ni prevzel nobene obveznosti. Menico pa je mogoče izpolniti naknadno samo, če bi obveznost izdajatelja menice obstajala. Ker je bilo posojilo glavnemu dolžniku zavarovano s hipotekami, bi moral upnik najprej vnovčiti hipoteke. Predlaga, da višje sodišče spremeni prvostopenjsko sodbo tako, da tožbeni zahtevek zavrne.

3. Tožeča stranka na pritožbo ni odgovorila.

4. Pritožba ni utemeljena.

5. Sodišče prve stopnje je materialnopravno pravilno presodilo, da je pravni temelj vtoževane terjatve zaveza toženca kot meničnega dolžnika. Toženec je kot fizična oseba za zavarovanje kredita, odobrenega s strani tožeče stranke podjetju, katerega direktor je bil, izročil bianco menico skupaj z menično izjavo, s katero je tožečo stranko nepreklicno pooblastil, da izpolni bianco menico do višine zapadlih in neporavnanih obveznosti po kreditni pogodbi (znesek glavnice, pogodbenih obresti, zamudnih obresti, stroškov in nadomestil) ter da izpolni vse druge sestavne dele menice in jo uporabi za izterjavo zapadlih in neporavnanih obveznosti po kreditni pogodbi. S tem je sprejel zavezo za plačilo meničnega dolga kot fizična oseba.

6. Pooblastilo za izpolnitev bianco menice je dal toženec tožeči stranki v menični izjavi. Ker dolg po kreditni pogodbi ni bil plačan (ni prerekano), je imela tožeča stranka pravico izpolniti menični blanket, ki ji ga je izročil toženec. Menični blanket je izpolnjen tako, da obsega vse sestavine lastne menice po 107. členu Zakona o menici (ZM). Bianco menica je s tem postala popolna menica, na podlagi katere je toženec dolžan tožeči stranki plačati vtoževano terjatev. Toženec je torej prevzel obveznost z izdajo bianco menice in podpisom menične izjave. Ko je tožeča stranka izpolnila s strani toženca podpisan menični blanket skladno z določili ZM, je nastopila njegova dolžnost izpolniti z menično izjavo prevzeto zavezo plačila.

7. Pritožbeno sklicevanje na neveljavnost poroštvene pogodbe je brezpredmetno. Da bi bila sklenjena poroštvena pogodba, namreč ne izhaja iz izpodbijane sodbe (tudi tožeča stranka kaj takega ni zatrjevala). Temeljni posel je kreditna pogodba, sklenjena med tožečo stranko in podjetjem, katerega direktor je bil toženec. Ugovorov, ki bi se nanašali na obstoj kreditne pogodbe, obstoj dolga po njej, višino dolga, ipd.; torej ugovorov, ki bi se nanašali na temeljni posel, toženec ni podal.

8. Dejstvo, da je bilo s strani tožeče stranke dano posojilo zavarovano s hipotekami, za razsojo ni relevantno. Ne obstaja ne zakonska ne pogodbeni podlaga za stališče toženca, da bi se morala tožeča stranka najprej poplačati iz drugih zavarovanj (hipoteke).

9. V pritožbi uveljavljani razlogi tako niso podani. Tudi nobene uradoma upoštevne, v drugem odstavku 350. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP) taksativno našteje kršitve, sodišče prve stopnje ni storilo. Višje sodišče je zato pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo izpodbijano sodbo (353. člen ZPP).

10. Izrek o stroških pritožbenega postopka temelji na prvem odstavku 165. člena ZPP. Ker s pritožbo ni uspel, jih nosi toženec sam (prvi odstavek 154. člena ZPP).

Datum zadnje spremembe: 29.01.2016